

Презентацію створено за допомогою комп'ютерної програми ВГ «Основа»
«Електронний конструктор уроку»

РОЗДІЛ III. ТАКТИЧНА ПІДГОТОВКА

Урок 3.19. ТП

Тема 3.3-6. Інженерне забезпечення дій відділення в наступі. Тематичне оцінювання

Мета

Дати основні поняття про способи подолання відділенням інженерних загороджень і перешкод у наступі. Способи пророблення проходів у загородженнях противника. Позначення проходу, порядок висування відділення і подолання проходу.

План уроку

1. Організація підрозділу для пошуку вибухонебезпечних предметів.
2. Дії групи розмінування і підрозділу прикриття.
3. Завдання і способи дій позаштатних бойових груп у складі інженерного розвідувального дозору (ІРД).
4. Тематичне оцінювання.

1. Організація підрозділу для пошуку вибухонебезпечних предметів

Кожна бойова група повинна мати кішку, шнур (2–3 на відділення) і вміти їх використовувати для розмінування мін на розтяжках, а також тих, що встановлені на ґрунті без заглиблення і маскування; усі військовослужбовці повинні вміти застосовувати багнет для пророблення проходів у дротових загородженнях противника, виведення з ладу ліній зв'язку та під час рукопашного бою.

Під час виконання бойового завдання командир відділення здійснює управління бойовими групами як за допомогою статутних сигналів управління (*додаток 1* до Стрйового статуту; *додатки 1, 2* до Бойового статуту Сухопутних військ, частина III), так і з використанням додаткових сигналів управління (*додаток 2*), переміщуючись з однією із бойових груп або в проміжках між ними. Зв'язок із командиром взводу здійснюється по радіо.

У випадку посилення механізованого відділення танком останній просувається на полі бою безпосередньо в бойовому порядку відділення, знищує протитанкові та інші вогневі засоби противника і руйнує інженерні загородження. Командир відділення повинен

організувати виявлення та знищення протитанкових засобів. Танк спочатку веде вогонь по противнику, який знаходиться на передньому краї, а з підходом на відстань 200–250 м — переносить вогонь у глибину його бойового порядку.

2. Дії групи розмінування і підрозділу прикриття

О с н а щ е н н я :

1. Міношукач «ІМП-2»..... 2–4 шт.
2. Міношукач «ММП» (за наявності)..... до 2 шт.
3. Щуп 8–10 шт.
4. Прапорці.....50–70 шт.
5. Сумка мінера-підричника (СМП)..... 2–3 шт.
6. Розрахунок (МРС).....1–2 розрах.
7. Пристрій «Р-299»..... 2 шт.
8. Переносні передавачі перешкод..... 2–3 компл.
9. Пристрій «ІНМ»..... 2 шт.

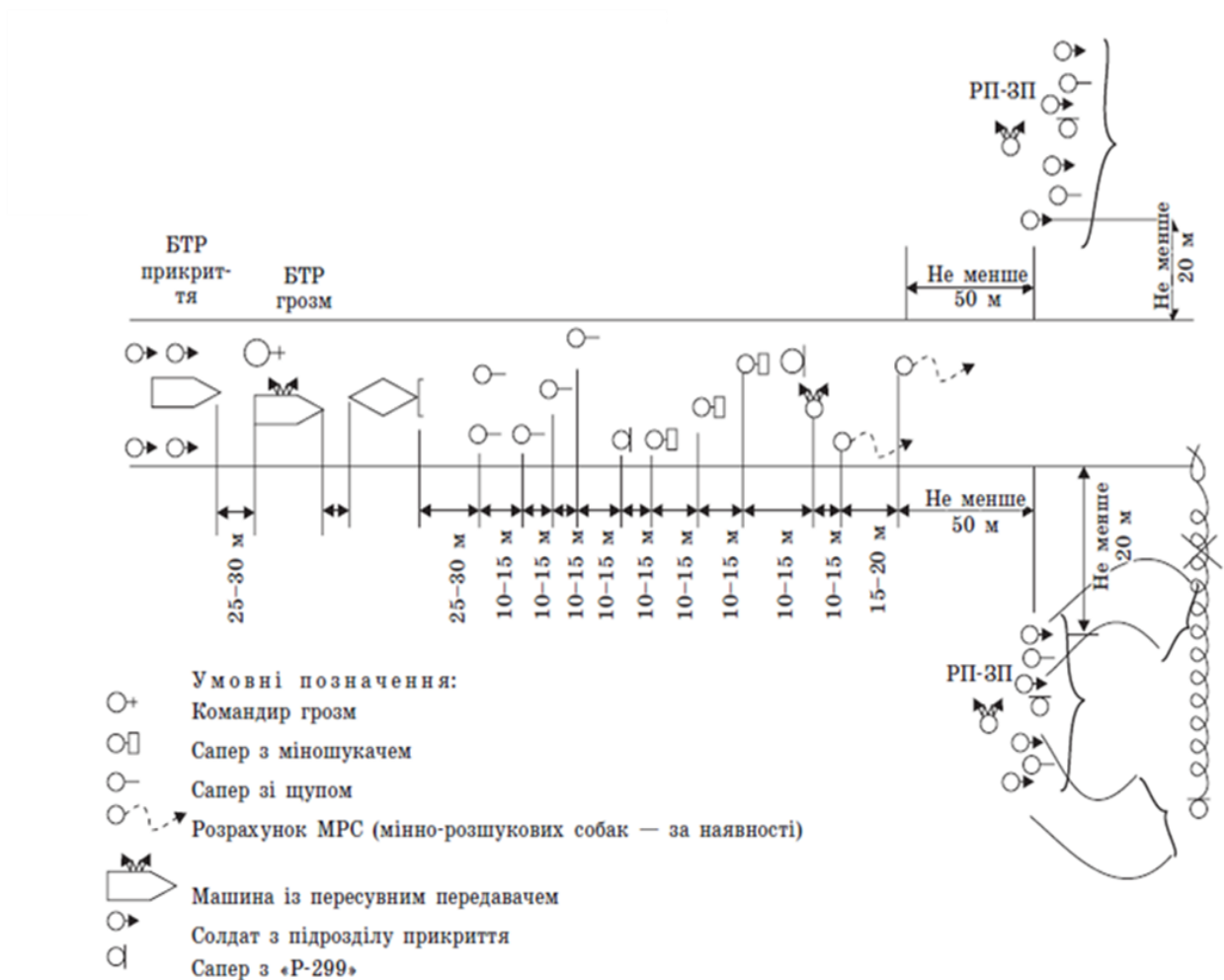

Рис. 71. Шиккування груп розмінування та підрозділів охорони для пошуку вибухонебезпечних предметів

3. Завдання і способи дій позаштатних бойових груп у складі інженерного розвідувального дозору (ІРД)

Досвід ведення бойових дій підрозділами механізованих і танкових військ у збройних конфліктах останніх років показує, що противник широко використовує тактику так званої «мінної війни», коли:

- мінними полями і загородженнями прикриваються найбільш доступні напрямки до місць дислокації противника;
- на маршрутах висування, у місцях денного та нічного відпочинку підрозділів військ влаштовуються міновані завали;
- мінуються пошкоджена техніка, тіла загиблих військовослужбовців, місця пошкодження водо-, газопроводів та інших комунікацій;
- у місцях звуження гірських доріг і скелях з метою створення завалів під час просування колон військ закладаються фугаси;
- для затримки руху підрозділів готуються до підриву гідротехнічні та інші споруди;
- широко використовується кероване мінування, у тому числі — по радіо.

Вказані умови обстановки спонукали до зростання ролі інженерного забезпечення бою та висунули підвищені вимоги до підготовки підрозділів усіх родів військ.

Одним із способів застосування дрібних бойових груп є їхнє функціонування у складі інженерних розвідувальних дозорів (ІРД) у якості підрозділу прикриття.

Розвідка і знищення вибухонебезпечних предметів ведеться трьома розрахунками зі складу підрозділу інженерних військ.

На відстані не менше ніж 50 м від дороги просуваються два розрахунки пошуку провідних ліній управління фугасами. До складу кожного з них входять 2–3 сапера — перший (другий) номер із міношукачем, другий (третій) із приладом Р-299 Г. Відстань — не менше ніж 50 м — визначається тим, що противник маскує провідну лінію управління, як правило, на відстані до 50 м від дороги.

Крім того, при виявленні лінії управління противник може підірвати фугас. У цьому випадку на вказаній відстані знижується ймовірність ураження особового складу розрахунку пошуку провідних ліній управління.

Третій розрахунок веде розвідку проїжджої частини й узбіччя дороги на предмет наявності вибухонебезпечних предметів, пошук осколкових мін спрямованого ураження і

фугасів, встановлених на пришляхових предметах (ліхтарних стовпах, деревах, купах сміття тощо).

На відстані не менше 50 м від розрахунків пошуку проводових ліній управління по дорозі рухаються розрахунки міно-розшукових собак (МРС). За ними, на відстані 15–20 м, діють сапери з міношукачами і щупами (в одного з них може знаходитися переносний передавач перешкод, з радіусом дії 25–50 м, для запобігання підриву радіокерованого фугасу).

Кількість саперів з міношукачами і щупами визначається шириною дороги, виходячи з того, що одному саперу призначається смуга пошуку шириною до 1,5 м. На дорогах із твердим покриттям кількість саперів може бути скорочена, у такому разі більш детально перевіряються узбіччя дороги, вибоїни і калюжі на проїжджій частині.

У ході підготовки та під час виконання завдання особливу увагу слід звертати на дотримання визначених інтервалів і дистанцій між розрахунками та їхніми номерами з метою забезпечення постійної прямої видимості між ними. За відсутності прямої видимості необхідно встановити сигнали управління голосом чи свистками між першим номером розрахунку, який рухається по дорозі, і найближчими до дороги номерами розрахунків пошуку проводових ліній управління.

За третім розрахунком, на відстані до 15 м від останнього номера, просувається командир групи розмінування. Його обов'язок — уважно стежити за діями розрахунків і керувати ними за допомогою заздалегідь установлених сигналів (голосом, сигнальними прапорцями, рукою, сигнальними ракетами чи свистками).

При виявленні проводової лінії управління сапери негайно подають установлений сигнал командирі групи і перерізають її.

Перший номер розрахунку, просуваючись по лінії управління, виявляє місце установки фугасу і доповідає командирі групи; другий номер діє з групою прикриття, по лінії управління виявляє пункт управління, перевіряє підходи до нього на наявність мін. Решта особового складу групи розмінування і підрозділу прикриття припиняють пошук і займають оборону.

Після виявлення фугасу командир групи розмінування подає команду на відхід і відводить особовий склад на безпечну відстань. Після чого фугас розстрілюється із кулеметів БТР. Якщо підриву не відбулося, командир групи розмінування особисто знищує фугас шляхом натаскування (наштовхування) заряду на місце установки фугасу, використовуючи канат або тичину, до якого (якої) прив'язаний заряд із електродетонатором і проводовою

лінією. Підрив заряду здійснюється електричним способом після відходу на безпечну відстань (не менше 300 м, при масі заряду 7–7,5 кг).

Аналогічні дії при виявленні фугасу на проїжджій частині дороги, узбіччі або в кюветах (розрахунками МРС або саперами з міношукачами).

Дії підрозділу прикриття

Прикриття дій групи розмінування здійснюється механізованим підрозділом (у складі взводу).

Головними завданнями підрозділу прикриття є забезпечення охорони групи розмінування, відбиття нападу противника та прикриття виходу групи розмінування із зони вогню.

Підрозділ прикриття діє трьома групами.

Командир підрозділу прикриття визначає кожному військовослужбовцю сектор спостереження і ведення вогню.

Дві групи прикривають дії розрахунків пошуку ліній управління на відстані 50 м ліворуч і праворуч від дороги, рухаючись на відстані 70–75 м позаду номерів розрахунків. До складу груп бажано включати військових розвідників. Склад групи — 2–3 стрілки. При виявленні саперами лінії управління старший групи подає установлений сигнал командирі підрозділу прикриття (командирі взводу) і вказує напрямок на ймовірне місце пункту управління фугасом. Командир підрозділу дає команду на випереджувальний обстріл підозрілих місць.

Група прикриття розрахунку пошуку ліній управління, висуваючись до місця пункту управління по проводах, обстрілює та, діючи з фронту, флангів та тилу, знищує його; основна група підтримує її дії вогнем, а за необхідності, за рішенням командира підсилює особовим складом і БТР.

Основна група просувається за командиром групи розмінування. Командир підрозділу прикриття поспішно знаходиться на зв'язку з командиром групи розмінування. Група діє на проїжджій частині дороги в такий спосіб:

- три стрілки з лівої сторони дороги і три стрілки з правої сторони, просуваючись по узбіччю і кювету, ведуть спостереження у визначених секторах (два спостерігають за дальнім сектором (до 500 м), два за ближнім сектором (до 100 м), два ліворуч (праворуч) і в тилу);
- за ними по дорозі просувається командир підрозділу прикриття, поруч із ним — снайпер і стрілок-гранатометник;
- замикає групу БТР (БМП), у якому (якій) знаходяться водій (механік-водій), кулеметник (навідник-оператор), авіанавідник та навідник. Кулеметник (навідник-оператор)

спостерігає за дальнім сектором, а за необхідності, за командою командира підрозділу веде випереджувальний обстріл можливих місць влаштування засідок (розвалини, лісопосадки, кущі тощо).

За підрозділом прикриття рухається БТР групи розмінування, на якому може бути встановлений передавач перешкод РП-377 УВМ. Кулеметник БТР веде спостереження ліворуч, праворуч від дороги та з тилу; він відкриває вогонь у разі появи противника або обстрілі підрозділу. При підготовці та під час ведення розвідки необхідно добитися того, щоб в умовах швидкої зміни обстановки, військовослужбовці не припиняли спостереження у визначених секторах. У разі потреби забезпечити відхід саперів, особовий склад підрозділу прикриття може застосовувати дими. Взаємодія групи розмінування з підрозділом прикриття повинна організовуватися на етапі спільного навчання. Перед виходом на маршрут питання організації взаємодії уточнюються. У деяких випадках доцільно провести додаткове уточнення організації взаємодії безпосередньо перед розвідкою найбільш складних ділянок.

Зв'язок командирів групи розмінування і підрозділу прикриття забезпечується, як правило, заздалегідь установленими сигналами, що подаються голосом, свистками, сигнальними прапорцями, сигнальними ракетами або жестами руки (додаток 2) (при роботі РП-377 УВМ радіостанції не працюють). Для зв'язку зі старшим начальником призначається час виходу в ефір. При виклику вертольотів підтримки або артилерійського вогню передавачі перешкод повинні вимикатися.

4. Тематичне оцінювання

1. Який спосіб пересування доцільно використовувати:

- а) рухаючись в атаку;
- б) для піднесення боєприпасів на передній край оборони механізованого відділення (взводу);
- в) для захоплення солдата противника в полон?

2. Які відмінності в обладнанні окопу для стрільби стоячи із АК-74 та РКК-74?

3. Якими способами можна отримати відомості про противника?

4. Які демаскуючі ознаки противника можна виявити, оглядаючи узлісся?

5. На що треба звернути увагу, оглядаючи:

- а) річку та міст;
- б) узлісся гаю;
- в) околицю населеного пункту;
- г) ділянку місцевості, де ймовірно розташовується противник?

6. Чим відрізняється вогнева позиція солдата від місця, що вибране для спостереження?

7. Які дії солдата при наближенні танка:

а) на 100 м;

б) на 25 м;

в) на 2 м?

8. Під яким кутом треба кинути гранату, щоб вона вразила ціль на відстані 20 м?

9. Скільки часу необхідно солдату, лежачи в окопі, починаючи з моменту кидка гранати?

10. Визначити величину випередження для стрільби по літаку, довжина якого 15 м, який летить зі швидкістю 720 км/год. зліва направо на дальності 500 м. Подати команду відділенню на відкриття вогню по літаку.

11. Визначити величину випередження для стрільби по парашутисту, який спускається на парашуті вниз зі швидкістю 6 м/с на дальності 500 м. Подати команду на відкриття вогню по парашуту.

Презентацію створено за допомогою комп'ютерної програми ВГ «Основа» «Електронний конструктор уроку»

© ТОВ «Видавнича група “Основа”», 2015

Джерела:

Пархомчук В. В. Усі уроки до курсу «Захист Вітчизни». 10–11 класи / В. В. Пархомчук. — Х.: Вид. група «Основа», 2011. — 400 с. — (Серія «Усі уроки»).